

عنوان مقاله:

خطوط کلی مهندسی تمدن نوین اسلامی در اندیشه آیتالله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات بنیادین تمدن نوین اسلامی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

مریم سعیدیان جزی - دانشیار گروه معارف اسلامی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

نظریه‌های تمدنی برپایه بنیانهای فکری و رهیافتهای اجتماعی اندیشمندان شکل میگیرد و امکان سنجش و ارزیابی الگوهای تمدنی با آن وجود دارد. آیتالله جوادی به عنوان یکی از اندیشمندان برجسته مسلمان معاصر بر ضرورت بازیابی هویت تمدنی مسلمانان توجه دارند و دیدگاه ایشان به دلیل برخورداری از شاخصههایی چون اصالت، اندیشه ورزی، حریت، روش حکیمانه و مواجهه منطقی با تمدنهای رقیب از اهمیت برخوردار است. این تحقیق با توجه به رویکرد تمدنی انقلاب اسلامی، ماهیت تمدن نوین اسلامی را از دیدگاه آیتالله جوادی آملی مورد بحث قرار میدهد تا امکان بهره مندی بیشتر از رهنمودهای ایشان در مطالعات بنیادی تمدن نوین اسلامی فراهم گردد. هدف اصلی این تحقیق تبیین خطوط کلی اندیشه تمدنی آیتالله جوادی است. پرسش اصلی این است که مبانی و عناصر تمدن نوین اسلامی در اندیشه آیتالله جوادی آملی چیست؟ در این تحقیق با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی که مبتنی بر شیوه کتابخانه ای و اسنادی است؛ به این پرسش پاسخ داده شده و متن بیانات، آثار و تقریرات ایشان کانون توجه بوده است. از این تحقیق به دست میآید تمدن نوین اسلامی در اندیشه ایشان یک ضرورت اجتناب ناپذیر و اولویت مطلوب است. بنیانهای فکری و نظری این اندیشه بر مبانی فلسفی و اعتقادی مبتنی بر منابع اصیل اسلامی، بینش عقلی و آزاد اندیشی است. تمدن نوین اسلامی دارای عناصر گوناگون، پیوسته و چهره ملکوتی است. الگوی تمدن نوین اسلامی بر اساس رشد کوثری است و از ویژگیهای چون خودکفایی موزون، پایدار، خلاق، آزاد، جامعه گرا و بهره مند از میراث گذشته برخوردار است.

کلمات کلیدی:

آیتالله جوادی، تمدن نوین اسلامی، اسلام، انسان، آزاد اندیشی، حکمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201926>

